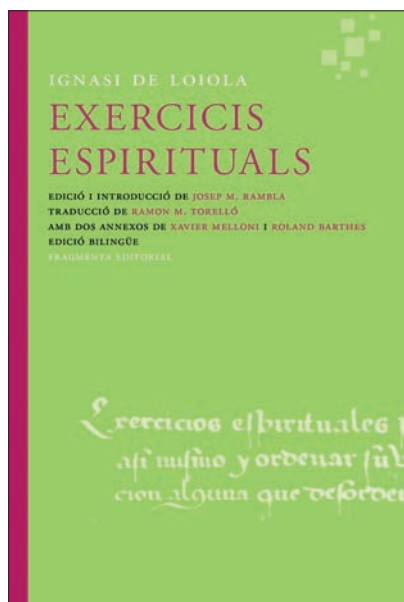

EDUARD BRUFAU

Josep M. Rambla és jesuïta i membre del centre Cristianisme i Justícia

Exercicis espirituals, Ignasi de Loiola, Fragmenta, 2017.

LA RECOMANACIÓ DE JOSEP M. RAMBLA

La fase contemplativa dels exercicis ignasians, de Franz Jalics, col·lecció Eides, Cristianisme i Justícia.

Aquest quadern, síntesi del pensament de l'autor d'una obra més àmplia poc coneguda però molt innovadora, proposa un sistema d'actualització dels exercicis per a situacions vitals diferents.

«Els exercicis predisposen a viure la transparència de Déu»

Una de les obres clàssiques de l'espiritualitat occidental són els *Exercicis Espirituals*, de sant Ignasi de Loiola. L'editorial Fragmenta els acaba de publicar en una edició bilingüe, amb el text original castellà i amb la traducció catalana de Ramon M. Torelló. El jesuïta Josep Rambla, amarat d'espiritualitat ignasiana, n'ha fet la introducció i les notes.

Què trobarà el lector en aquesta nova edició dels exercicis?

L'originalitat d'aquest llibre és que per primera vegada des de fa molts anys es publica en edició bilingüe; tenim a la vista l'original i la traducció al català, cosa que ens permet comparar sempre que ho vulguem. Pel que fa al contingut, s'ha de tenir en compte que aquest és un llibre pensat per al mestre, no és un llibre per a la persona que fa els exercicis. Per això la introducció i les notes tenen la intenció de situar el lector. A més aquesta edició compta amb dos textos interpretatius de dos autors ben diferents, el semiòleg agnòstic Roland Barthes i el jesuïta Xavier Melloni.

Com descriuria els exercicis que proposa sant Ignasi?

En el present de vegades en podem tenir una idea una mica deformada, perquè sovint s'han fet exercicis adaptats en què han dominat més aviat les conferències i el treball en grup, quan, de fet, els exercicis estan pensats per a una pràctica personal. Per això se'n diuen exercicis, perquè són pràctiques que cadascú fa. L'esquema ideal dels exercicis seria el d'una persona sola que dedica el dia a fer experiència de pregària, de reflexió personal, de lectura de la Bíblia i de participació en l'eucaristia, i que contrasta mitja hora o tres quarts al dia amb una persona que l'acompanya i li dona orientacions per continuar amb les pràctiques. Seria semblant a la imatge de l'entrenador i del jugador que s'entrena. L'interessant dels exercicis, per tant, no són els exercicis en si, sinó el partit, la vida mateixa. Els

exercicis et preparen per viure una vida més inspirada per l'Evangeli, amb més coherència.

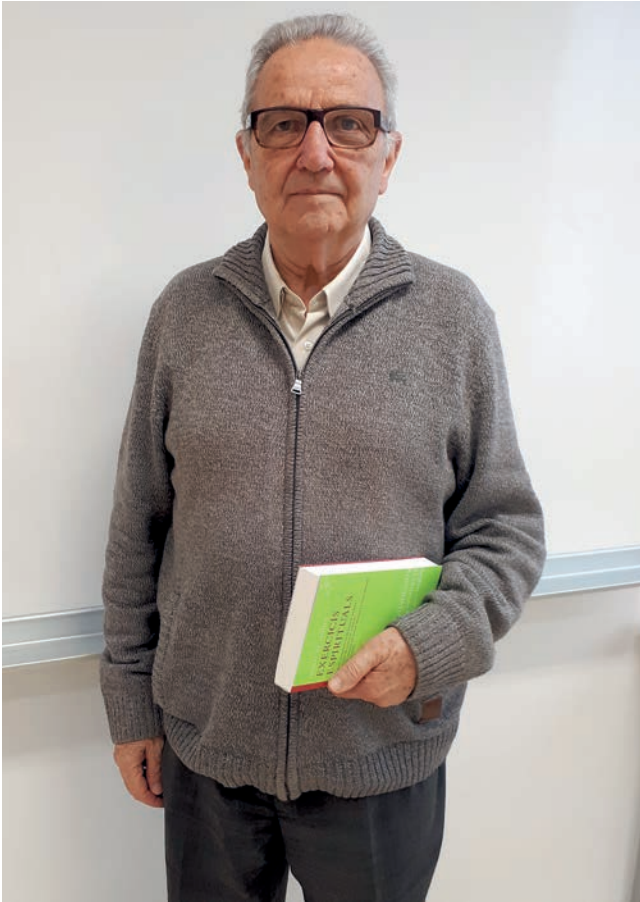
Al segle XVI la publicació dels exercicis va ser una novetat o més aviat una continuïtat en l'espiritualitat d'Occident?

En alguns aspectes són una novetat i en d'altres una continuïtat. El concepte d'«exercicis espirituals» ve ja de l'antigor; sant Pau diu que el cristià és com un atleta que s'exercita per després fer la cursa, la cursa de la vida. Al segle XVI, amb l'emergència de la persona, del subjecte, de la llibertat —en contrast amb les vivències fins llavors més aviat col·lectives del cristianisme, amb les vivències més objectives de la litúrgia— Ignasi hi aporta el treball interior de la persona. Per això els exercicis són una pedagogia de la llibertat, perquè ajuden la persona a ser ella mateixa, que no visqui de dependències que li poden venir de l'exterior o d'actituds personals deformades.

És propi dels exercicis el treball dels afectes i l'ordenament de la vida. En aquest sentit, són una pedagogia de la llibertat i de l'afectivitat. En conclusió, podem dir que l'originalitat és que aquí sant Ignasi reelabora elements anteriors. No hi ha res de nou, el que és nou és l'arquitectura; amb el mateix material de sempre construeix un edifici diferent.

Podríem definir sant Ignasi com un místic?

Certament que ho és, i la seva és una mística del servei, de donar-se als altres. De vegades, s'ha vist sant Ignasi com una persona eminentment pràctica, però no és ben bé així. Per adonar-se'n i entrar més a fons en l'experiència de sant Ignasi s'ha de llegir un altre llibre, el seu diari espiritual. Són uns apunts que, segons com es mirin, poden ser avorrits, però s'hi veu una familiaritat amb Déu, una gran experiència de la Trinitat, i això al mateix temps que du una vida molt activa dedicada als altres.

El centre de la seva vida és treballar amb Déu. La paraula «treballar» per a sant Ignasi és important, perquè com diu l'evangeli de Joan, el Pare treballa. Aquí estem davant de la mística del treball amb Déu en la vida, i una mística de debò, no purament un voluntarisme de fer coses, sinó un viure la transparència de Déu en les coses. Els exercicis predisposen a això com deixa clar la contemplació del final del llibre: «Estimar i servir en tot.» Això vol dir que aquesta espiritualitat la podrà viure una mare de família, un capellà, un cartoixà... cadascú des del seu lloc pot fer de la seva vida una experiència de comunió amb Déu. Els exercicis t'hi obren, després cadascú ho viu en diversos graus.

Per tant els exercicis són d'una gran actualitat...

Certament. La persona que els dona, que els dirigeix, ha d'estar marcada per l'experiència espiritual profunda, i per aquesta raó no cal que sigui necessàriament un capellà, ni tan sols un home, sinó una persona experimentada. Avui, que vivim en situacions tan inèdites —amb un cristianisme en diàspora, convivència de persones que creuen i d'altres que no creuen, teologies molt diverses també dins

del cristianisme, diversitat de religions...— els exercicis són una bona manera per guiar-se personalment segons la voluntat de Déu. I això és el que ens fa falta avui, saber-nos guiar no pas arbitràriament, segons el que ens surti del cap, sinó amb sensibilitat espiritual (el famós discerniment) en totes les esferes de la vida: la família, la política, l'economia...

Hem de saber prendre decisions evangèliques que no ens les pot dir ni el Papa, ni cap teòleg, ni cap llibre. Hem d'escoltar i dialogar, però al final ha de ser la sensibilitat evangèlica de cadascú la que decideixi. Els exercicis són una bona pedagogia en aquest discerniment. El que proposa sant Ignasi serveix tan sols a mesura que un s'hi fica i ho converteix en una praxi. El perill dels exercicis és convertir-los només en els exercicis de la persona que els dona, però el correcte és que cadascú faci els seus exercicis. Més que llegir-los o escoltar-los els exercicis s'han de fer.

Obrir les portes al millor especialista en neteja de centres educatius

Obrirà les portes al futur

Ens adaptarem a les noves necessitats en neteja del seu centre educatiu

Netejant, posem tots els sentits

Lunet per un món més net

Treballem per a la: **SAGRADA FAMILIA**

Carrer Can Pi, 17 3r (Abans Carretera antiga del Prat)
08908 l'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
Tel. 902 010 977 Fax 93 418 87 27 www.lunet.es comercial@lunet.es